

Ayrılıklar Bırakıp Gitmeler

– kul mehmet · 02 Haziran 2014

Hayatımızda en çok bizi üzen birbirimizi seviyoruz der iken, araya giren ayrılıklar bırakıp gitmeler'dir. Düşlerimize, yazın sıcağında karlar yağar, tatsız düşlerin iğrenç kokusu odamıza yastığımızı siner, tek başına ortada kalarak yalnızlığın esaretine düşeriz.

Parçalanan aile yuvaları, kabullenememeler, ortada kalan çocuklar dramlar trajediler başlar

Üzülürüz onun yerini dolduramayız ve her neden ise anlayamayız ya da hep benim istediğim olsun deriz.

Araya doldurulması mümkün olmayan demir kapılar ile kapalı boşluklar ile doldururuz ve gönül kapılarımızın kapılarını anlamsız arzularımız isteklerimiz ile kapatırız.

Aman boş ver dayanırım ben onsuz yaşamaya deriz, en güzelinden ben yeniden başlarım deriz ama bir türlü başlayamayız, çünkü hala seviyoruz hem de deliler gibi, ağlamak isteriz erkekler ağlamaz toz kondurmayız, yaptığımız densizliği görmeyiz, derdimizi içimize atarız.

Aslında ortada çalınan kalpler vardır, sevgi ile nedense her iki kalbin üzerinde kara gölgeler biraz benlik duygusu ile üzeri maskelenmiştir. Alışılmış gülüş, alışılmış tatlı bir bakış her zaman özlenir, unutmaya çalışırsın unutamazsın, deli gönül böylesine bir gülüş nasıl terk edilir diye kıvarsın.. Gerisin geriye dönersin.

Yaşama ıslak bir öpücük ile suni teneffüs yapmanın peşinde nazlı yârden sevgiliden özür dilersin, pişmanlığını dile getirirsin ve yine o tatlı gülüşler ile dolu hayatına devam edersin, en güzeli de budur.

Bunun aksi hüsrân acı keder dolu hayata devam etmek, ya da yeniden bir yuva kurarak eski o güzel anları bulamamanın pişmanlığı ile hayata istemeden gülümsemektir. Selam ve dua ile.

Mehmet Aluç